

רק ציטוט

הגלריה בשואבה ינואר 2009

רק ציטוט

אוצרת : תרצה ילון קולטון
מפיקה : מירי כהני ברנד

הגלריה בשואבה (ע.ר) ינואר 2009
shoevagallery@gmail.com
miri.cah@gmail.com

דפוס : דפוס איכות רחובות

אוסף של ציטוטים מבית/סטודיו האמן לחלל הגלריה

ציטוט משמש כתוספת רלוונטית לטקסט (ליצירה) חדש, מסייע ומגוון את תוכנו. במקרה שלנו הציטוט הוא - הנושא המרכזי של ההתרחשות בגלריה. הציטוט מוצא מיצירת מקור, מוצא מהקשרו ומשמש לבניית יצירה חדשה.

האמנים המשתתפים בתערוכה לא מכירים את העבודות של האמנים האחרים, רק מעצם הבחירה שלנו מתגלה הקשר בין עבודה לעבודה, ובין אמן לאמן. הרעיון היה איסוף "ציטוטים" מתוך עבודות מוכנות, הפריזוילגיה שלנו, האוצרות, לנבור במגרות של האמן תרתי משמע, מגדירה יפה את היחסים אוצר-אמן, ואת עצם ההתהוות תערוכה זו.

בהקבלה לספר, קוראים בו ברפרוף מדלגים ומוציאים חלקים ולבסוף נשאר העיקר המתומצת ואותו זוכרים, כך נבנתה תערוכה זו... הזזנו הצידה את מה שנדמה לנו פחות מתאים/ חשוב/ עיקר. את כל מה שהצופה אולי היה בוחר להתעלם ממנו.

עולה השאלה האם הוצאת ציטטה אחת של האמן מתוך קונטקסט שלם של יצירתו משנה את משמעותה בחלל הגלריה? ומה קורה לאותו ציטוט בשכנות לציטוטים של אמנים שונים ואחרים? ... איך יחיו הציטוטים בתוך הגוף החדש? כמו שתיל שמעבירים אותו מאדמה לאדמה והוא צריך להסתגל, כמו איבר שהושתל בגוף של אחר, ניסיון החיאה... האם ההתהוות החדשה תקבל ותטמיע את הציטוט או ...?

מספרו של ז'ורז' פרק 'חלל וכו': מבחר מרחבים¹ "הייתי רוצה שיהיו מקומות יציבים, נייחים, לא מוחשיים, שלא נגעו בהם... בלתי ניתנים להזזה, מושרשים... מקומות כאלה אינם קיימים, ומשום שאינם קיימים המרחב נהפך לשאלה, חדל להיות ודאות, חדל להיות חלק מאיתנו חדל להיות שייך... לכתוב: לנסות בקפדנות לשמר משהו, לעשות שישרוד משהו: לקרוע כמה פתותים מדוייקים מן הריק שמתרוקן, להותיר, אי שם, איזשהו תלם, איזשהו עקב, איזשהו אות או כמה סימנים ..."

משתמע שהתנועה בתוך ובין המרחבים השונים כמוה כתנועת ה"ציטוטים" שנלקחו והושמו ממקום למקום בתהליך בחירת העבודות לתערוכה "רק ציטוט"

בתערוכה מתקיים מפגש של אמנים מתחומי אמנות פלסטית שונים. הצילום של עינת עריף גלנטי מבוים, הפריימים מוקפדים, החיבורים שהיא יוצרת בהעמדה משבשים את המראה הסדור, מיקוד המבט מופנה לפינות נסתרות. הצילומים נלקחו מסדרות שונות אבל הנושאים חוזרים, גוויות הפרפרים והארנב התלוי-מת. כשברקע שולחן ערוך, "שולחן ארוחה מדומיינת" מדברי האמנית. הביום מדגיש את ההתייחסות ל"העולם כמנהגו".

הרישומים של **רון סימן טוב** משמשים לו לשפה שבה מוצגים לפנינו הרעיונות והאירועים שמציפים אותנו. האמן בוחר למסגר את השרבוטים שנועדו בתחילה לשמש כסקיצה לעבודות עתידיות. בעבודתו 'עץ הדעת' (סדרה של שישה רישומים) בחירת הנושא וגזר הדין שניחת עלינו בסיפור חוה, מועצם היטב באמצעות הצבע השחור שמעביר תחושת כובד ומועקה ויחד עם זאת הרוך שמתבטא בצבע הורוד. **לאוניד גוסין** בוחר ללכת לים, פסטורליה רגעית ... רישומים קטנים, גם כאן אלו סקיצות המיועדות לשמש מאוחר יותר מתווה לבניית סירות תלת ממדיות מחומר. הקווים השחורים המשוחים בגסות מצביעים על חומר שעבר לא מעט; שיני הזמן, המים והשריפה ניכרים בעץ. האובייקטים של לאוניד הם מילים בתוך ים השירים - משורר של החומר.

טל בר שעיסוקה הוא בחומר הקרמי, משתמשת בחומר כמצע נייר. לאחרונה נחשפה לשירת הקודש היהודית - הפיוטים. טל בר משתמשת בצילומים מתוך הטקסטים וכן בדימויים מספרים עתיקים להדפס על עבודותיה. ביצירה "אש תוקד בקרבי" יצרה האמנית קרע בדופן המיכל שיצא מהקשרו השימושי, המבט מובל פנימה דרך הקרע ומעצים את הפירוש לטקסט המודפס בתוכו.

רוית לצר מצלמת שנים בנסיעתה בכביש 443, מנציחה רגעים חולפים "שאריות אדם" לשפתה, אי אפשר להתעלם מהעוצמות הרגשיות שלה למראה הניכוס וההפקעה... אמנית רב תחומית משתמשת בחומר קרמי שרוף, (אחד מהחומרים הנצחיים והעתיקים) משטחים גסים שנראים כמו נלקחו מהכביש עצמו, שעליהם מוטבע הסיפור. **מירי כהני ברנד**³ משתמשת ביצירותיה בטכניקת הריבוי. משחק הדומינו הידוע שיצרה אותו מחומר קרמי והדפסת דימויים עליו מכנס את המבט שלנו לרבע קטן שאנו קובעים בו את המהלכים. עבודת התצריב היא מעין סיפור. דק, עדין, הופך לעוצמתי. ענפי עצים, עלים וכל מה שביניהם צומחים ומתפשטים לאין סוף על ידי חיבור של עוד ועוד חלקים. הלכי רוח שונים ביחסים ובמחשבות של אדם עם עצמו.

בספרו "חלל וכו' : מבחר מרחבים" מצטט ז'ורז' פרק¹ את אנרי מישו "אני כותב כדי לשוטט בתוכי" וממשיך "אני כותב : אני משרטט מילים על דף. אות-אות, הטקסט מתהווה, מתגשם, מתגבש, מתמקם, מתאבן : קו אופק, מדויק למדי מופיע על הדף הלבן, משחיר את החלל הבתול, מעניק לו מובן, אני יוצר חללים ריקים רווחים..."

לקחת קטעי עבודות לפרשם ולחברם מחדש.

תרצה ילון קולטון , מירי כהני ברנד

1. Especese D'espaces, Georges Perec מצרפתית : דן דאור ואוולין עמר, הוצאת בבל
2. פיוט שנכתב במאה ה-12 על ידי רבי אברהם אבן עזרא
3. הטקסט על מירי כהני ברנד נכתב ע"י תרצה ילון קולטון.

עינת עריף גלנטי :

ילידת 1975, גרה ויוצרת בירושלים. אמנית וצלמת, בוגרת החוג לצילום "מכללת הדסה", ירושלים. הציגה בתערוכות יחיד ובתערוכות קבוצתיות. עבודותיה נמצאות באוספים פרטיים בארץ ובעולם, ביניהם מוזאונים לאמנות בארץ וביפן
arif-n-galanti.com

לאוניד גוסין :

יליד 1972 ויטבסק, בלורוסיה, ב-1991 עלה לישראל גר ויוצר בירושלים. בוגר עיצוב קרמי בויטבסק. בוגר המחלקה לעיצוב קרמי "בצלאל". זכה בפרס הצטיינות בתחום עיצוב המוצר ע"ש אייזקסון ובפרס הצטיינות ע"ש בלומנטל
www.gosin-art.com

רוית לצר :

ילידת 1969 גרה ויוצרת במודיעין. למדה במחלקה לעיצוב קרמי "בצלאל" בוגרת המחלקה לעיצוב קרמי ואמנות SUNY, NYC, USA הציגה בתערוכות בארץ ובחו"ל.

טל בר :

ילידת 1969, גרה ויוצרת בירושלים. בוגרת המחלקה לעיצוב קרמי "בצלאל". זכתה בפרס בתחום עיצוב קרמי ע"ש אייזקסון, ובפרס ראשון לעיצוב גרפי לכוסות פורצלן, טולמניס. הציגה בתערוכות יחיד ותערוכות קבוצתיות.

מירי כהני ברנד :

ילידת 1972, גרה ויוצרת בכפר ביל"ו. בוגרת המחלקה לעיצוב קרמי וזכוכית "בצלאל". הציגה בתערוכות יחיד ותערוכות קבוצתיות בארץ ובחו"ל. זכתה בפרס הצטיינות ע"ש בלומנטל ובפרס קרן שרת 1999.

רון סימן טוב :

יליד 1959 גר ויוצר בירושלים, בוגר אמנות "בצלאל" ירושלים, תואר שני באדריכלות אוניברסיטת דלפט הולנד. הציג בתערוכות יחיד ותערוכות קבוצתיות בארץ ובחו"ל. עבודותיו מוצגות באוספים בארץ ובחו"ל
www.ronensimantov.com

לאוניד גוסין

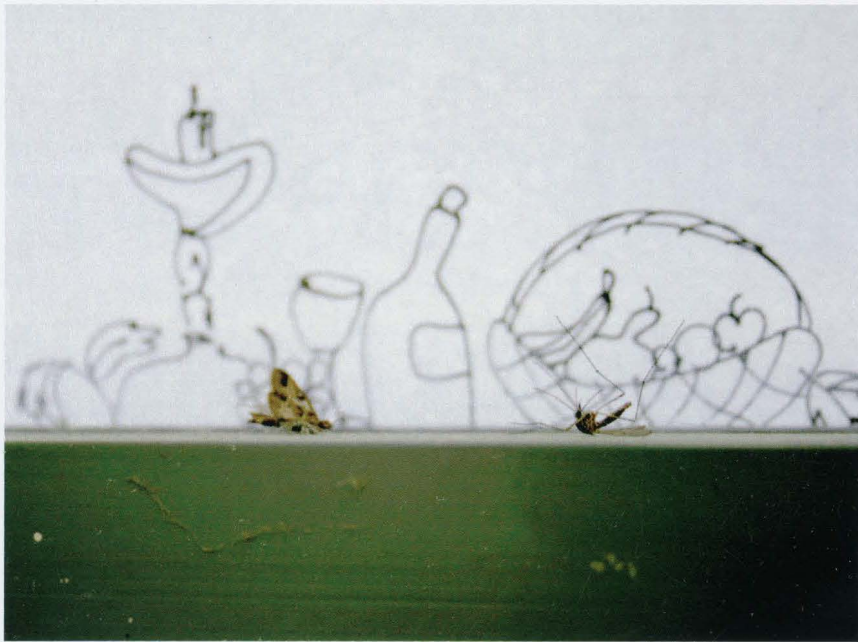

”...הים במרחק נגיעה אך אינך יכול להגיע, כי עצמות פחמים שלך חתומים בתוך זכוכית החול, ורסיסי עצמותיך מציירים תבליט מחוספס על נייר הזמן. הרוח משכה אותך אחריה ואתה שמח הסתכלת קדימה. אותה הרוח הובילה אותך לכאן, לחוף המבטחים שלך, הבית האחרון. מרחקים עצובים פרוסים בין בית לבית. סלסולי הרוח סורגים בין עוגן לתורן ושורקים שיר. השיר הכי יפה שלך. אתה עצמך הפכת לשיר...”

ללא כותרת 2008 16.5x24 ס"מ
טוש על נייר

עינת עריף גלנטי

חרקים על אדן החלון 2007 מידות 30X40 ס"מ
רישום צילום ועיבוד מחשב, הדפסה דיגיטלית

”חייהם הקצרים של חרקים חולפים כהבל-פה, ראשיתם כזחלים, תולעים, רימה. מכרסמים ממחזרים את סופו של הגוף וקצים ביום קיץ על אדן חלון, על שולחן ארוחה מדומיינת. מוזיקה שנוצרת בגיטרה חסרת מיתרים. ארוחה בת חלון מקיימת לרגע את הגוף החי ומתמחזרת אל ביב שופכין מתולע. מתעלפים לצידה חרקים שחלפו, סבאו וחלפו והם מתפוררים לאבק, לאוויר הננשם וננשף בהבל, מקיימים לרגע גוף שחי עד שיחדל.”

טל בר

אדם יסודו מעפר 2007 47x9.5 ס"מ
הדפס וגלזורות על אדמית

"בשירת הקודש היהודית - הפיוטים. שזורים דימויים ומשלים. תיאורים ציוריים של מי שחוו את המשל חוויה ממשית ומלאה. מילים ומשפטים הדהדו בי אל תוך העבודות 'יצא ציץ וימל' 'אש תוקד בקרבי', 'אדם יסודו מעפר... טקסט מתוך מחזור וורמס¹ האסתטיקה של כתבי היד העתיקים, האהבה שבה נכתבו ועוטרו, הייתה כיד המדריכה את ידי. כחרס הנשבר... כחציר יבש... כציץ נובל... הקצב, המשקל, ריח החציר, מראה הענן, ריצת האדם את חייו מלידתו אל מותו... מיד עלו לנגד עיני צילומי התנועה של אדוארד מייבריג² צעד צעד אל הרצף שאין לו סוף ומוביל אל הסוף."

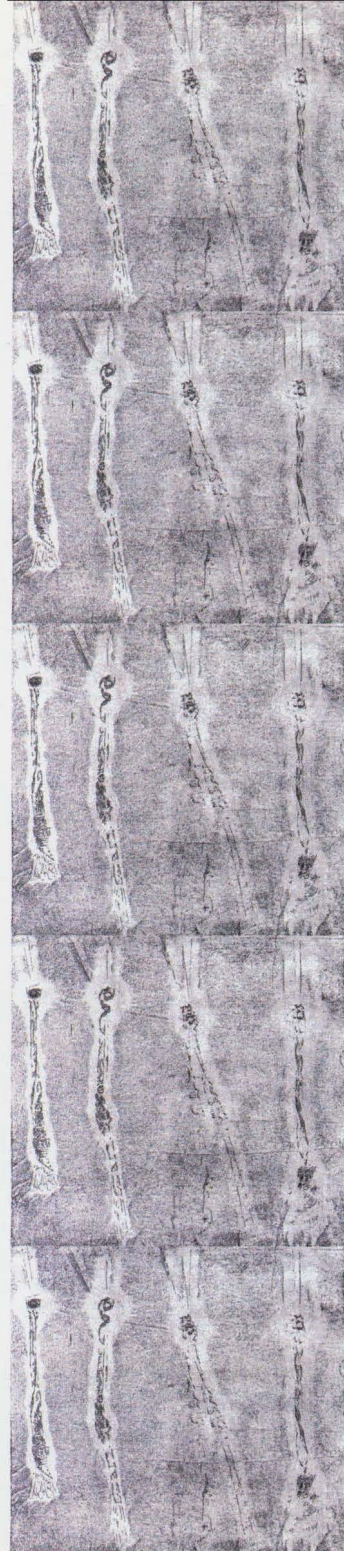
1. 'מחזור וורמיזא' (וורמס) מחזור לחגים ושבתות, כתב יד מהמאה ה-13, נמצא בבית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי. הטקסט מתוך 'יתנה תוקף' פיוט לימים הנוראים.

2. מתוך האנציקלופדיה האנטומית של התנועות שנכתבה בארה"ב במאה ה-19.

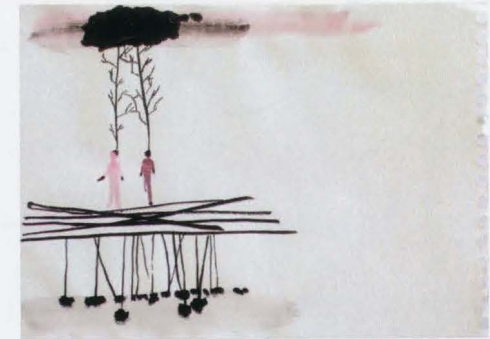
מירי כהני ברנד

"הנוף הפנימי והחיצוני שלי משתנה. לא רק בחורף כשהעצים ערומים או בסתיו כשהעלים נושרים אלא גם בזמן אמת: עצים נשתלים, נעקרים ועוברים למקום אחר, נמכרים, נלקחים....האם ישרדו? שורשים נחשפים ונפער בור, נערמים עצים בצידי הדרך ונלקחים. כששותלים מחדש חייבים להשקות והרבה, במים. הבורות מתכסים שוב והאדמה מיושרת..... ובבית, השממיות מתרבות."

עצים 2008 13.5x100 ס"מ
תצריב, שעווה רכה

רונן סימן טוב

מתוך סידרת 'עץ הדעת' 2007 21x30 ס"מ
דיו על נייר

"זהו סוף שהוא התחלה חדשה, 'דעת' היא על פי הקבלה הספירה השלישית, זו המאזנת בין החוכמה לבינה, היא קו האמצע המכיל את הזכרי והנקבי. הדעת נמצאת על קו האמצע על גבי תרשים הספירות המולבש על גבי תרשים גוף האדם. הדעת מחברת את האדם לאבותיו 'לדורות קודמים', במניין האבות הדעת מיוחסת ליעקב אבינו שהיה לו שילוב תכונות של אביו יצחק וסבו אברהם. 'עץ הדעת' הקדמון מסמל את הידיעה של טוב ורע והיכולת לבחור ביניהם."

רוית לצר

כביש 443 - שאירות אדם 2008 15x25 ס"מ
רישום ודפוס על חומר

"מעגלי מרחבים מסמנים חבל ארץ,

מרכיבים טריטוריה הנמצאת בתחום שיפוטה של סמכות מוכרת, הלוא היא אני.

במרחבי כביש 443 נמצא הכביש ונמצאים שוליו, נמצאים הנראה והבלתי נראה. כביש 443 בשבילי הוא כבר מושג, הוא מרחב ששייכת לעצמי (כבשתי אותו?).

אני מצויה עמוק בתוכו, בודקת את מהותו ומשמעותו עבורי, אוספת דימויים והופכת אותם למפה הטופוגרפית החדשה של הכביש ושל המרחב שלי. סימני שליטה וכיבוש מסמנים טריטוריות חדשות, סוללים הפרדה ומשנים את המרחב שלי ללא היכר."

